

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 50. Præparationes ad bellum sacrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. stola 5 Junii an. 1235 hac de re ad Præ-
A.C. 1235. torem, Senatum, & populum Mantua-
 num data, subjiciens: Præcipimus, ut
 reos ab urbe, Dioecesi, ac territorio ve-
 stro excludatis, eorum bona publicetis,
 ac Magistratus vestros ad observanda hæc
 jussa nostra adstringatis: alioqui vestrae
 urbi metuendum esset, ne Sedem Episco-
 palem amitteret. Atque isti erant fu-
 nesti effectus dissidii populorum Lom-
 bardiae.

§. L.

Præparationes ad bellum sacrum.

Eodem tempore Papa turbas Palæstinae
 sedare, ibique Imperatoris Friderici
 auctoritatem extollere conabatur. Ita-
 que Teutonicos, Hospitalarios, Templa-
 riosque Equites animabat, ut se oppone-
 rent Joanni Ibelino Beryti Domino &
 cum eo conjunctis civibus Ptolemaidis,
 si Tyrum vel alium Regni Hierosolymi-
 tani locum obsiderent: scripsit etiam
 Joanni Ibelino ipsimet, ab hoc consilio
 eum abducturus; quia Imperatoris Fri-
 derici commoda, inquiebat, nostra sunt, si
 spectemus insignem, quam Ecclesiae haud se-
 mel præstitit, operam. Dabat epistolam
 28 Julii. Theodoricus Archiepiscopus
 Ravennas, Legati munere in Palæstina
 fungens, Imperatoris & Conradi secundi
 ejus

Ibid. n. 41.

IX. ep. 171.
ibid.

ep. 230. ibid.
 43.

Sæcul. XIII.
A. C. 1235.

ejus filii, per matrem suam Regni Hierosolymitani hæredis jura fortiter defenderat; & Ptolemaidis civibus ipsius judicio se submittere renuentibus, urbem interdicto affecerat: sed ne incolentes eam diverforum rituum Christiani hujus pœnæ occasione Ecclesiæ Romanæ denegarent obedientiam, & locum hæresi darent, Papa interdictum sustulit, sibi parendi sponsonem a Ptolemaidis populo nactus, ejusque cum Cæsare conciliatorem egit. Præterea huic Principi author fuit cum Rege Cypri pacem, vel saltem inducias ineundi.

n. 44.

Eodem bellum sacrum expeditius reddendi sine Papa humaniter excepit, quem Aladinus Iconii Sultanus miserat, Legatum. Erat ille caput stirpis Turcarum Seljucidarum in Anatolia regnantis, ac proprie Alaëddin Caicobad appellabatur. Cæterum cum Syriæ ac Ægypti Sultanis ex genere Saladinio bellum gerens, contra eos volebat Christianos Francos concitare, & Papam horum Calipham censebat. Igitur ad eum legavit Christianum quendam sibi subjectum Joannem Gabram nomine, qui Papæ dixit, Sultanum ipsius amicitiam cupere, sicut amicum jam haberet Fridericum Cæsarem, illum esse paratum ad suppetias eis ferendas, ut Hierosolymam recuperarent, orareque, ut ad se Nuncius mitteretur.

Bibl. Orient.
p. 240. 807.

Epist.
ap. Rain.
1235. n. 37.
38. Esc.

Hist. Ecclesiast. Tom. XX. P. Papa

Sæcul. XIII. Papa quamprimum se illi gratificaturum
A.C. 1235. promisit per litteras 20 Martii an. 1235
 datas. Verum Aladinus e vita discessit
Abulfar. anno proximo 1236, Epochæ Arabicæ
 p. 312. 634. regiminis sui 18.

IX. ep. 735.
ap. Rain.
 n. 46.

Papa præter epistolas anno præteri-
 to excitandis ad bellum sacrum populis
 missas, etiam hoc anno urgentissimas de-
 dit: ut liquet ex illa, quam Archiepisco-
 po Remensi, ac ejus Suffraganeis scripsit,
 ubi illa Christi verba: *Qui vult venire post
 me, abneget semetipsum, & tollat crucem
 suam, & sequatur me!* ad sacram militiam
 applicat, dicens: *Illi, qui non pro viribus
 suis conantur ex ethnicorum potestate hære-
 ditatem Christi eripere, fontes erunt, velu-
 ti si eum prodidissent.* Finit asserendo,
 se ex consilio Cardinalium curasse con-
 quiri militem bello saltem ad decem an-
 nos prorogando parem, & Christianorum
 largitionibus sustentandum, quas compar-
 rat collectis a S. Paulo pro turba paupe-
 rum Hierosolymitanorum factis. Hinc
 mandat, ut singuli utriusque sexus & cu-
 juslibet conditionis Christiani in singulas
 hebdomades saltem obolum contribuunt
 ad hujus belli sumptus per manus illo-
 rum, quibus id munus commissum fue-
 rit, impendendum. Sic totus sermo tam
 patheticus ad obolorum collectam dirigi-
 tur. Hæ litteræ dabantur Perusiæ 28
 Junii 1235.

E. sug.

E suggestu ad sacram militiam animabant præcipue Fratres Prædicatores ac Fratres Minores: estque verosimile, quod sermones suos eadem incitamenta, eosdem Scripturæ locos, quos Papa in litteris suis, adhibuerint. Habebant potestatem non solum crucem dandi, sed etiam mutandi votum in stipem, & auditoribus suis plurium dierum indulgentias concedendi. Nec illis status sui humilitas obstabat, quin solenniter in cœnobiiis & urbibus excipi se paterentur, ut tanquam Papæ Missionarii dignitatem suam sustinerent. Oportebat eis obviam instructo agmine procedere cum vexillis, luminibus, & ornamentis pulcherrimis. Brevi tempore Papæ Procuratores ex occasione belli sacri magnas pecuniarum summas congefferant, quarum usus non cernebatur: id quod populi hac in re ardorem haud parum minuit. Sic testatur Matthæus Paris de Anglia; ex qua de aliis regionibus conjectura fieri potest.

Sæcul. XIII.
A. C. 1235.

ann. 1234.
p. 339.

§. LI.

Concilium Narbonense. Inquisitio.

Fratres Prædicatores eodem tempore in hæreticos per Occitaniam vicinasque provincias inquirere, Episcopi vero jussi erant eos consiliis suis juvare, quod fecerunt. Nam tres Archiepiscopi Pe-

to. XI, p. 407
Spond. con-
tin. 12. 23. n. 2